

اسناد بین‌المللی

مقررات و رویه‌های متحدالشکل اعتبارات اسنادی

اشاره

1. از جمله مهمترین اقدامات اتاق بازرگانی بین‌المللی (I.C.C) تهیه و تدوین مقررات و رویه‌های متحدالشکل برای ابزارهای مختلف تجارت بین‌المللی می‌باشد که یکی از آنها «مقررات و رویه‌های متحدالشکل اعتبارات اسنادی» بانکی است. این مقررات اول بار در سال 1933 جمع‌آوری و بدون گردید و سپس براساس نیازهای ناشی از توسعه و تحول تجارت و بانکداری بین‌المللی، یکبار در سال 1962 و بار دیگر در سال 1974 مورد اصلاح قرار گرفت. آخرین تجدیدنظر در مقررات مذکور در سال 1983 انجام شده و از اول اکتبر 1984 لازم‌الاجرا گردیده است و اکثر قریب به اتفاق بانکهای کشورهای مختلف - به صورت انفرادی یا دسته‌جمعی - به آن پیوسته‌اند و هم‌اکنون

مورد اجراي آنها است. مقررات فعلي به «نشريه شماره 400 اتاق بازرگاني بين المللي» نيز مشهور است و اختصاراً "U.C.P." ناميده مي شود.

2. در ايران، تا سال 1355 بعضي از بانكهاي كشور به صورت انفرادي به مقررات مذكور پيوسته بودند، ولي در اين سال كانون بانكهاي موقت، مقررات ياد شده را تصويب نمود و الحاق دسته جمعي كلييه بانكهاي ايراني به آن را رسماً به اتاق اعلام داشت. در مورد مقررات فعلي نيز شوراي عالي بانكها در تاريخ 9 مهرماه 1363 (اول اكتوبر 1984) آن را مورد تأييد قرار داد و به كلييه بانكهاي كشور ابلاغ نمود كه رعايت و اجراي اين مقررات از همان تاريخ الزامي است.

3. اعتبار اسنادي، متداول ترين ابزار پرداخت در قراردادهاي بين المللي خريد و فروش کالا و خدمات است. گفتگو از اوصاف، شرايط، عملکرد و نيز مشخصات و احكام و بالاخره ماهيت حقوقي آن از جمله مباحث حقوق تجارت بين المللي يا حقوق بانكداري بين المللي است. اما لازم است همين اندازه در مورد ارزش و کاربرد حقوقي اين مقررات

گفته شود که اولاً، الزام بانكهاي عضو به رعایت مقررات مذکور، ناشی از قرارداد خصوصی بین آنها است که با الحاق و قبول مقررات توسط ایشان منعقد می‌گردد؛ بنابراین چون دولتها نقشی در تنظیم و یا تصویب آن ندارند، نبایستی آن را با عهدنامه بین‌المللی اشتباه کرد. ثانیاً، این مقررات با قانون ماهوی حاکم بر اعتبار اسنادی متفاوت است؛ زیرا برحسب اینکه قلمرو داخلی (روابط بین متقاضی اعتبار و بانک بازکننده) آن مورد نظر باشد، یا قلمرو بین‌المللی (روابط بین بانک کارگزار یا بانک بازکننده اعتبار و ذینفع) و یا مجموعه اعتبار اسنادی به‌عنوان مکانیسم واحد، قانون حاکم بر آن نیز فرق خواهد کرد و عمدتاً موکول به این است که قواعد حل تعارض و سایر اصول و موازین حقوقی ذی‌ربط چه اقتضایی داشته باشند و سرانجام قانون داخلی کدام کشور حاکم دانسته شود. به این ترتیب، پس از یافتن قانون ماهوی حاکم بر اعتبار اسنادی، مقررات رویه‌های متحدالشکل به‌عنوان قرارداد بین طرفین یا دستکم عرف و رویه مسلم حاکم بر موضوع، تعیین‌کننده

شرایط و نیز حقوق و تعهدات هر کدام از طرفین اعتبار اسنادی خواهد بود. لازم به تذکر است که مقررات یاد شده، متن فارسی رسمی ندارد و متن انگلیسی ملاک عمل است. ترجمه فارسی که ملاحظه می‌فرمایید توسط بانک مرکز جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته است.

۰۴۰۴

مقررات و تعاریف کلی

ماده يك: این مقررات در مورد کلیه اعتبارات اسنادی، و در حدودی که مراعات آن میسر است، در مورد اعتبارات اسنادی ضمانتی (Stand-dy)، اجرا می‌شود و رعایت آن برای همه طرفهای ذی‌ربط الزامی است، مگر اینکه ترتیب دیگری صریحاً مورد توافق قرار گرفته باشد. مراعات این مقررات در هر اعتبار اسنادی از طریق درج مفادی دایر بر اینکه اعتبار مطابق مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی سال 1983، نشریه شماره 400 اتقاق بازرگانی بین‌المللی، افتتاح شده، ملحوظ می‌گردد.

ماده دو: از دیدگاه این مقررات، اصطلاحات «اعتبار (اعتبارات) اسنادی» و «اعتبار (اعتبارات) اسنادی ضمانتی» که در اینجا به‌کار رفته و از این پس فقط اعتبار (اعتبارات) خوانده می‌شوند، به هرگونه ترتیبات، تحت هر نام و مشخصات، اطلاق می‌شود که به‌موجب آن يك بانك (بانك بازکننده اعتبار) بنابه درخواست و مطابق دستور يك مشتري (متقاضی اعتبار) موظف می‌شود تا در مقابل ارائه اسناد

معین و مشروط بر اینکه شرایط و مقررات اعتبار رعایت شده باشند:

1. پرداختی را به شخص ثالث (ذینفع)

یا به حواله‌کردن او انجام دهد یا براتهای کشیده شده توسط ذینفع را پرداخت نموده یا قبولی‌نویسی نماید، یا،

2. به بانک دیگری اجازه دهد که این پرداخت را انجام دهد، یا چنین برواتی را پرداخت، قبول، یا معامله کند.

ماده 3: اعتبارات، ماهیتاً معاملاتی

جدا از قرارداد (های) فروش یا سایر قرارداد (هایی) هستند که این اعتبارات مبتنی بر آنها است و قراردادهای مبنای اعتبار به هیچ‌وجه ارتباطی به بانکها نداشته و تعهدی برای آنها ایجاد نمی‌نماید، حتی اگر در اعتبار هرگونه اشاره‌ای به این قراردادها شده باشد

ماده چهار: در عملیات اعتبار، کلیه

طرفهای ذی‌ربط اسناد را معامله می‌نمایند و نه کالا، خدمات و یا سایر عملکردهایی که اسناد مرتبط با آنها است.

ماده پنج: دستورات مربوط به افتتاح

اعتبارات، خود اعتبارات، دستورات مربوط به هرگونه تغییرات در شرایط

اعتبار، و خود تغییرات باید کامل و دقیق باشد.

به منظور اجتناب از ابهام و سوء تفاهم، بانکها باید سعی کنند تا دستوردهنده از گنجاندن جزئیات بیش از حد در اعتبار یا در تغییر شرایط آن احتراز نماید.

ماده شش: ذینفع اعتبار در هیچ موردی نمیتواند نسبت به روابط قراردادی موجود میان بانکها، یا میان متقاضی اعتبار و بانک بازکننده اعتبار حقیقی برای خود قائل شود.

انواع اعتبارت و چگونگی ابلاغ آنها

ماده هفت:

الف. اعتبارات ممکن است:

1. قابل برگشت، یا،
2. غیرقابل برگشت، باشند.

ب. بنابراین، در تمامی اعتبارات باید به وضوح مشخص نمایند که قابل برگشتند یا غیرقابل برگشت.

ج. در صورت فقدان چنین تصریحی،
اعتبار قابل برگشت تلقی خواهد شد.

ماده هشت: اعتبار ممکن است توسط
بانک دیگری (بانک ابلاغ‌کننده) به ذینفع
ابلاغ شود، بدون اینکه برای بانک
ابلاغ‌کننده تعهدی ایجاد گردد؛ اما به
هر حال، آن بانک باید دقت معقول برای
رسیدگی به اصالت ظاهر اعتباری که آن را
ابلاغ می‌کند، مبذول دارد.

ماده نه: الف. بانک بازکننده
اعتبار می‌تواند اعتبار قابل برگشت را
در هر زمان و بدون اطلاع قبلی ذینفع
تغییر داده و یا باطل نماید.
ب. به هر حال، بانک بازکننده اعتبار
ملزم است به:

1. بازپرداخت وجه به شعبه خود یا
بانک دیگری که اعتبار قابل برگشت جهت
پرداخت دیداری، قبولی یا معامله به او
ارجاع گردیده و شعبه یا بانک مزبور،
پیش از دریافت هرگونه ابلاغی مبنی بر
تغییر یا ابطال اعتبار، نسبت به
پرداخت، قبولی یا معامله در مقابل
اسنادی که صورت ظاهر آنها با مقررات و

شرایط اعتبار مطابقت داشته، اقدام کرده است.

2. بازپرداخت وجه به شعبه خود و یا بانک دیگری که اعتبار قابل برگشت جهت پرداخت مدت دار به او ارجاع گردیده و شعبه یا بانک مزبور، پیش از دریافت هرگونه ابلاغی مبنی بر تغییر یا ابطال اعتبار، نسبت به پذیرفتن اسنادی که صورت ظاهر آنها با مقررات و شرایط اعتبار مطابقت داشته، اقدام کرده است.

ماده ده: الف. اعتبار غیرقابل

برگشت تعهد قطعی بانک بازکننده اعتبار است، مشروط به اینکه اسناد معین شده در اعتبار ارائه گردیده و شرایط و مواد اعتبار نیز مراعات شده باشد:

1. اگر در اعتبار، پرداخت دیداری مقرر شده، آن را بپردازد یا وسیله پرداخت آن را فراهم کند.

2. اگر در اعتبار، پرداخت مدت دار مقرر شده، آن را در تاریخ(هایی) که طبق مندرجات اعتبار قابل تعیین است، پرداخت نماید یا وسیله پرداخت آن را فراهم سازد.

3. چنانچه در اعتبار، قبولی‌نویسی بروات مقرر شده باشد بانك بازکننده اعتبار بایستی بروات کشیده شده توسط ذینفع را - چنانچه در اعتبار مصرح است که براتها باید عهده بانك بازکننده باشد- قبول نماید، و اگر اعتبار تصریح دارد که بروات به عهده متقاضی اعتبار یا هر بروات‌گیر مشخص دیگری است، باید مسئولیت قبولی‌نویسی و پرداخت آن را در سررسید به عهده بگیرد.

4. چنانچه در اعتبار، «معامله اسناد» مقرر شده باشد، باید بدون رجوع به برات‌کشها یا دارندگان قانونی بروات، نسبت به پرداخت براتهای دیداری یا مدت‌دار کشیده به وسیله ذینفع برعهده متقاضی اعتبار، یا هر برات‌گیر مشخص دیگر (به جز بانك بازکننده اعتبار) اقدام نماید، یا ترتیب معامله اسناد را توسط بانك دیگری بدهد، و چنانچه معامله اخیر صورت نگیرد، خود رأساً به ترتیب فوق نسبت به پرداخت آن اقدام کند.

ب. وقتی بانك بازکننده اعتبار بانك دیگری را مجاز می‌دارد و یا از او درخواست می‌کند که اعتبار غیرقابل برگشت

او را تأیید کند و بانك اخير نیز اعتبار را تأیید می‌نماید، این تأیید به منزله تعهد قطعی این بانك (بانك تأییدکننده) — علاوه بر تعهد بانك بازکننده اعتبار — خواهد بود، مشروط به اینکه اسناد تعیین شده در اعتبار ارائه گردیده و مقررات و شرایط اعتبار نیز مراعات شده باشد:

1. اگر در اعتبار، پرداخت دیداری مقرر شده، آن را بپردازد و یا وسیله پرداخت آن را فراهم سازد.

2. اگر در اعتبار، پرداخت مدت‌دار مقرر شده، آن را در تاریخ(هایی) که طبق مندرجات اعتبار قابل تعیین است، پرداخت نماید یا وسیله پرداخت آن را فراهم سازد.

3. چنانچه در اعتبار، قبولی‌نویسی بروات مقرر شده باشد، بانك بازکننده اعتبار بایستی بروات کشیده شده توسط ذینفع را — چنانچه اعتبار مصرح است که براتها باید عهده بانك تأییدکننده باشد — قبول نماید، و اگر اعتبار مصرح است که برات باید عهده متقاضی اعتبار یا هر برات‌گیر مشخص دیگر باشد، باید مسئولیت

قبولي و پرداخت آن را در سررسید به عهده بگیرد.

4. چنانچه در اعتبار، معامله اسناد مقرر شده باشد، باید بدون رجوع به براتکشاها و یا دارندگان قانونی بروات، نسبتبه معامله براتهای دیداری یا مدتدار کشیده شده به وسیله ذینفع برعهده بانک بازکننده اعتبار یا عهده متقاضي اعتبار یا هر براتگیر مشخص دیگر (به جز بانک تأییدکننده)، اقدام نماید.

ج. اگر بانک بازکننده اعتبار بانک دیگری را مجاز میدارد و یا از او درخواست مینماید که اعتباری را تأیید کند، ولی بانک اخیر حاضر به تأیید آن نباشد، باید بدون تأخیر مراتب را به بانک بازکننده اعتبار اطلاع دهد. چنانچه بانک بازکننده اعتبار ترتیب دیگری را در مجوز یا تقاضای تأیید خود تصریح نکرده باشد، بانک ابلاغکننده بدون افزودن تأیید خود، اعتبار را به ذینفع ابلاغ خواهدکرد.

د. این تعهدات بدون موافقت بانک بازکننده، بانک تأییدکننده (در صورت وجود) و ذینفع، قابل تغییر و ابطال

نیست. قبولبخشی از تغییر شرایط که در يك ابلاغیه واحد آمده باشد، بدون موافقت همه طرفهای فوق‌الذکر قابل اعمال نیست.

ماده یازده: الف. در همه اعتبارات

بایستی به‌وضوح مشخص شده باشد که استفاده از آنها از طریق پرداخت دیداری میسر است یا مدت‌دار، و یا از طریق قبولی‌نویسی یا معامله اسناد است.

ب. در کلیه اعتبارات باید يك بانك (بانك کارگزار) جهت پرداخت (بانك پرداخت‌کننده) یا قبولی‌نویسی بروات (بانك قبول‌کننده) یا معامله اسناد (بانك معامله‌کننده) مشخص شود، مگر اینکه اعتبار اجازه معامله اسناد توسط هر بانكي (بانك معامله‌کننده) را بدهد.

ج. جز در مواردی که بانك کارگزار همان بانك بازکننده یا تأییدکننده اعتبار است، تعیین بانك کارگزار به‌وسیله بانك بازکننده اعتبار هیچ‌گونه تعهدی برای بانك کارگزار نسبت به پرداخت، قبولی‌نویسی یا معامله اسناد ایجاد نمی‌کند.

د. بانك بازکننده اعتبار با تعیین يك بانك دیگر به عنوان بانك کارگزار، یا دادن اجازه معامله اسناد به يك بانك دیگر یا مجاز داشتن و یا درخواست از يك بانك برای تأیید اعتبار، به این بانكها اجازه می‌دهد که بنابه مورد، اسناد را - چنانچه صورت ظاهر آنها با مقررات و شرایط اعتبار مطابقت دارد - پرداخت، قبولی‌نویسی یا معامله کنند، و بانك بازکننده اعتبار متعهد است که مطابق مفاد این مقررات به بانك مزبور پوشش بدهد.

ماده دوازده: الف. وقتی بانك بازکننده اعتبار از طریق مخابرات تله (Teletransmission) به بانك دیگری (بانك ابلاغ‌کننده) دستور می‌دهد که اعتبار یا تغییر در شرایط آن را ابلاغ نماید و تأییدیه کتبی را مدرک اصلی استفاده از اعتبار یا تغییر شرایط اعتبار قرار می‌دهد، بایستی جمله «جزئیات متعاقباً ارسال می‌شود» (یا جملاتی مشابه)، یا اینکه تأییدیه کتبی، مدرک اصلی استفاده از اعتبار یا تغییر شرایط اعتبار است،

در پیام اولیه گنجانده شده باشد. بانک بازکننده اعتبار باید ملاک اصلی اعتبار یا تغییر شرایط آن را بدون تأخیر برای بانک ابلاغ‌کننده ارسال دارد.

ب. هرگاه در پیام ارسالی از طریق مخابرات تله جمله «جزئیات متعاقباً ارسال می‌شود» (یا جملاتی مشابه) گنجانده نشود، و یا اینکه اظهار نشده باشد که مدرک اصلی استفاده از اعتبار و یا تغییر شرایط اعتبار، تأییدیه کتبی است، همان پیام مخابراتی شده به‌عنوان مدرک اصلی استفاده از اعتبار و یا تغییر شرایط آن تلقی خواهد شد.

ج. چنانچه بانک بازکننده اعتبار، پیام ارسالی به‌وسیله مخابرات تله را مدرک اصلی استفاده از اعتبار بشناسد، باید به‌وضوح مشخص کند که اعتبار مطابق مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی 1983، نشریه شماره 400 اتاق بازرگانی بین‌المللی، باز شده است.

د. وقتی بانکی از خدمات بانک یا بانک‌های دیگر برای ابلاغ اعتبار به ذی‌نفع استفاده می‌کند، باید برای تغییر

در شرایط اعتبار نیز از خدمات همان بانک(ها) استفاده کند.

هـ . بانکها مسئول هرگونه عواقبی خواهند بود که ناشی از عدم متابعت آنان از روشهای مقرر در بندهای فوق است.

ماده سیزده: وقتی به بانکی دستور داده می‌شود که اعتباری را افتتاح، تأیید یا ابلاغ نماید که از نظر شرایط اعتبار مشابه با اعتباری است که قبلاً افتتاح، تأیید یا ابلاغ نموده (اعتبار مشابه)، و اعتبار قبلی مشمول تغییر شرایط بوده است، فرض بر این است که دیگر اعتبار مشابه مشمول چنین تغییراتی نیست، مگر اینکه دستورات به وضوح حاکی از مشمول تغییر شرایط بر اعتبار مشابه نیز باشد. بانکها باید سعی نمایند از صدور دستوراتی مبنی بر افتتاح، تأیید و ابلاغ اعتبار با این روش احتراز شود.

ماده چهارده: هرگاه دستورات رسیده برای افتتاح، تأیید، ابلاغ و یا تغییر شرایط یک اعتبار ناقص یا غیرروشن باشد، بانک دستورگیرنده می‌تواند بدون قبول مسئولیت و فقط به عنوان اطلاع، مراتب را به ذینفع ابلاغ نماید. اعتبار فقط در

صورت افتتاح، تأیید، ابلاغ یا تغذیر شرایط داده می‌شود که اطلاعات لازم واصل شده و بانک مزبور در آن هنگام آماده انجام چنین دستوراتی باشد. بانکها باید اطلاعات لازم را بدون فوت وقت ارسال نمایند.

تعهدات و مسئولیتها

ماده پانزده: بانکها باید کلیه اسناد را با دقت معقول رسیدگی نمایند تا اطمینان حاصل کنند که صورت ظاهر آنها با شرایط و مقررات اعتبار مطابقت دارد. اسنادی که صورت ظاهر آنها با یکدیگر متناقض باشد، به‌عنوان اسنادی شناخته خواهند شد که صورت ظاهر آنها با شرایط و مقررات اعتبار مطابقت ندارد.

ماده شانزده: الف. وقتی بانک مجاز در مقابل اسنادی که صورت ظاهر آنها منطبق با شرایط و مقررات اعتبار می‌باشد پرداختی را انجام یا تعهد به پرداخت مدتی را تقبل نماید یا اسنادی را قبولی‌نویسی و یا معامله نماید، ظرفی که چنین مجوزی را داده ملزم است به بانکی

که پرداخت را انجام داده یا تعهد پرداخت مدت‌دار، یا قبولی‌نویسی، یا معامله نموده است، پوشش بدهد و اسناد را تحویل بگیرد.

ب. چنانچه هنگام وصول اسناد، بانک بازکننده اعتبار تشخیص دهد که صورت ظاهر اسناد با شرایط و مقررات اعتبار منطبق به نظر نمی‌رسد باید صرفاً براساس خود اسناد تصمیمی بگیرد که آیا اسناد را تحویل بگیرد یا آنها را رد کند و ادعا نماید که صورت ظاهر آنها با شرایط و مقررات اعتبار مطابقت ندارد.

ج. بانک بازکننده اعتبار مهلت معقولی جهت رسیدگی به اسناد و اخذ تصمیم درخصوص تحویل گرفتن یا رد کردن آنها، مطابق آنچه در بند قبل گفته شد، خواهد داشت.

د. اگر بانک بازکننده اعتبار تصمیم بگیرد که اسناد را نپذیرد، باید بدون فوت وقت، مراتب را از طریق مجازات تله، و در صورت عدم دسترسی به آن، به هر وسیله سریع دیگر، به بانکی که اسناد را ارسال داشته (بانک فرستنده اسناد) - و چنانچه اسناد را مستقیماً از ذی‌نفع

دریافت کرده به ذینفع - اطلاع دهد. در این اطلاعیه باید مغایرت‌هایی که به موجب آن بازکننده اعتبار اسناد را نپذیرفته ذکر گردد و اطلاع داده شود که آیا اسناد را در اختیار ارائه‌دهنده نزد خود نگه داشته یا آنها را به ارائه‌کننده (که بنابه مورد ممکن است بانک فرستنده یا ذینفع باشند) مسترد می‌دارد. در این صورت، بانک بازکننده اعتبار حق دارد ادعای استرداد هر پرداخت انجام شده را از بانک فرستنده بنماید.

ه. چنانچه بانک بازکننده اعتبار مطابق مفاد بند (ج) و (د) فوق عمل نکند و یا اسناد را در اختیار ارائه‌دهنده نگهداری ننماید یا به وی مسترد ندارد، بانک بازکننده اعتبار دیگر حق ادعای عدم تطابق اسناد با شرایط و مواد اعتبار را نخواهد داشت.

و. اگر بانک فرستنده اسناد، توجه بانک بازکننده اعتبار را به وجود مغایرت‌هایی در اسناد جلب نماید و یا بانک مزبور را مطلع سازد که به خاطر این مغایرت‌ها پرداخت، تعهد پرداخت مدت‌دار، قبولی‌نویسی، یا معامله اسناد

را در مقابل اخذ تأمین انجام داده است، بانک بازکننده اعتبار از این لحاظ از هیچیک از تعهدات ناشی از این ماده مبری نخواهد شد. این نوع تعهدات و تأمینات فقط مربوط است به روابط میان بانک فرستنده اسناد و طرفی که تعهد را تقبل یا تأمینات را فراهم نموده است.

ماده هفده: بانکها هیچگونه تعهد یا مسئولیتی نسبت به شکل، کفایت، صحت، اصالت، جعلی یا قانونی بودن هیچ یک از اسناد و همچنین هرگونه شرایط عمومی و یا خصوصی مندرج یا الحاق شده به اسناد ندارند. همچنین نسبت به مشخصات، مقدار، وزن، کیفیت، وضعیت، بسته بندی، تحویل، ارزش یا وجود کالاهایی که در اسناد قید شده و نیز نسبت به حسن نیت یا اعمال و یا قصور، و یا نسبت به اعتبار مالی، عملکرد و یا موقعیت فرستندگان، حملکنندگان، بیمه‌گران کالا یا هر شخص دیگری که باشد، هیچگونه تعهد یا مسئولیتی به عهده نمی‌گیرند.

ماده هیجده: بانکها هیچگونه تعهد یا مسئولیتی نسبت به عواقب ناشی از تأخیر و یا مفقود شدن هر نوع پیام،

نامه یا سند، در جریان ارسال و همچنین تأخیر، مغلوط بودن یا هر نوع اشتباه دیگری که در مخابرات تله رخ دهد به عهده نمی‌گیرند. بانکها هیچ‌گونه تعهد یا مسئولیتی در رابطه با اشتباهات در ترجمه یا تفسیر اصطلاحات فنی به عهده نمی‌گیرند و این حق را برای خود محفوظ می‌دارند که شرایط اعتبار را بدون ترجمه ارسال نمایند.

ماده نوزده: بانکها هیچ‌گونه تعهد یا مسئولیتی نسبت به اثرات ناشی از توقف فعالیت آنها که به علت مشیت الهی، آشوب، اغتشاش داخلی، شورش، جنگ یا هر علت دیگری که خارج از کنترل آنان باشد و یا به دلیل اعتصاب یا تعطیل محل کار پیش آید، به عهده نمی‌گیرند. بانکها، پس از شروع فعالیت مجددشان هیچ‌گونه مسئولیتی نسبت به تعهد پرداخت مدت دار، پرداخت، قبولی نویسی یا معامله تحت اعتباراتی که در طول دوره توقف فعالیت، مدت آنها منقضی گردیده، به عهده نخواهند گرفت مگر اینکه چنین اجازه‌ای به وضوح به آنان داده شده باشد.

ماده بیست: الف. بانک‌هایی که در اجرای دستورات متقاضی اعتبار از خدمات بانک یا بانک‌های دیگر استفاده می‌کنند، این عمل را به حساب و مسئولیت شخص متقاضی اعتبار انجام می‌دهند.

ب. بانک‌ها هیچ‌گونه تعهد یا مسئولیتی در مورد عدم اجرای دستوراتی که به بانک دیگری داده‌اند، به‌عهده نمی‌گیرند؛ حتی اگر خود در انتخاب بانک مزبور اقدام کرده باشند.

ج. متقاضی اعتبار مکلف به تبعیت از کلیه تعهدات و مسئولیتهای ناشی از قوانین و عرف خارجی و نیز ملزم به جبران خساراتی است که بانکها به مناسبت این قبیل قوانین و عرف متحمل می‌شوند.

ماده بیست و یک: الف. هرگاه بانک بازکننده اعتبار به بانک پرداخت‌کننده، قبولی‌دهنده یا معامله‌کننده اسناد روی شعبه یا اداره‌ای از خود و یا روی یک بانک ثالث (که از این پس آنها را تحت عنوان بانک پوشش‌دهنده نام خواهیم برد) پوشش بدهد، بایستی دستورات یا مجوز صحیح مربوطه پوشش را در زمان مناسب به بانک پوشش‌دهنده ابلاغ نموده و از مشروط

کردن پرداخت به اینک به بانک درخواستکننده باید برای بانک پوششدهنده رعایت شرایط و مقررات اعتبار را گواهی نماید، خودداری کند.

ب. چنانچه بانک پوششدهنده، پرداخت را انجام ندهد، بانک بازکننده اعتبار از هیچیک از تعهدات خود مبری نخواهد شد و باید رأساً نسبت به پرداخت مزبور اقدام نماید.

ج. هرگاه بانک پوششدهنده، پرداخت وجه را با اولین درخواست (یا مطابق آنچه در اعتبار معین و توافق شده) انجام ندهد، بانک بازکننده اعتبار مسئول و متعهد جبران هرگونه منافع تلف شده ای است که بانک پرداختکننده، قبولینویسی یا معاملهکننده متحمل می شود.

اسناد

ماده بیست و دو: الف. در کلیه دستورات مربوط به افتتاح اعتبارات، خود اعتبارات و نیز در کلیه دستورات مربوط به تغییر شرایط اعتبار و خود تغییرات، باید دقیقاً اسنادی که در قبال

ارائه آنها پرداخت، قبولی یا معامله صورت می‌گیرد، مشخص شده باشد.

ب. اصطلاحاتی از قبیل «درجه اول»، «مشهور»، «ذی صلاح»، «مستقل»، «رسمی» و مشابه آن نباید در مورد صادرکننده اسنادی که به موجب اعتبار می‌بایستی ارائه شوند، به کار رود. هرگاه این قبیل اصطلاحات در شرایط اعتبار گنجانده شود، بانکها اسناد مربوط را به همان صورت ارائه شده قبول خواهند کرد، مشروط بر اینکه صورت ظاهر آنها با سایر شرایط و مقررات اعتبار منطبق باشد.

ج. بانکها اسنادی را که به طرق ذیل تهیه شده و یا به نظر می‌رسد که تهیه شده باشند، چنانچه به عنوان نسخ اصل مشخص شده و در کلیه موارد مشروط بر اینکه ظاهراً به عنوان نسخ اصل تأیید شده باشند، به عنوان اسناد اصل قبول خواهند کرد، مگر اینکه در اعتبار ترتیب دیگر مقرر شده باشد:

1. اسناد تهیه شده توسط دستگاههای تکثیر،

2. اسناد تهیه شده توسط ماشینهای خودکار یا کامپیوتر،

3. نسخ کپی کار بنی.

ماده بیست و سه: هرگاه اسنادی به جز اسناد حمل، اسناد بیمه، و سیاهه های تجارتي مورد درخواست باشد، بایستی در اعتبار مشخص گردد که این اسناد باید توسط چه مرجعی صادر شود و متن یا محتوای آنچه باشد. اگر اعتباری فاقد این تصریح باشد، بانکها اسناد را به همان صورتی که ارائه شده، قبول خواهند کرد، مشروط به اینکه محتوای آنها دال بر ارتباط کالاها و خدمات موضوع آن با کالاها و یا خدمات مورد اشاره در سیاهه های تجارتي ارائه شده باشد، و چنانچه در اعتبار، ارائه سیاهه تجارتي درخواست نگردیده باشد، با آنچه در متن اعتبار مورد اشاره قرار گرفته مرتبط باشد.

ماده بیست و چهار: بانکها، اسنادی را که تاریخ صدورشان قبل از تاریخ افتتاح اعتبار باشد، چنانچه ظرف مدت معین شده در اعتبار ارائه شده باشند، خواهند پذیرفت، مگر اینکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد.

اسناد حمل (اسناد دال بر بارگیری،

ارسال و تحویل شده برای حمل)

ماده بیست و پنج: به جز اعتباری که در آن اسناد حمل به صورت بارنامه دریایی (بارنامه اقیانوسی یا بارنامه حمل از طریق دریا)، یا رسید پستی، یا گواهی پست مورد درخواست باشد:

الف. بانکها چنانچه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر نشده باشد، سند حملی را قبول خواهند کرد که:

1. صورت ظاهر آن نشان دهد که توسط حمل‌کننده معینی یا نماینده او صادر شده است، و
2. بنا به مورد، مشخص شده باشد که کالا ارسال، تحویل شده برای حمل، یا بارگیری شده است، و
3. در صورتی که نسخه اصل در بیش از یک نسخه صادر شده است، شامل سری کامل نسخه اصل صادره به نام فروشنده باشد، و
4. سایر شرایط اعتبار کلاً مراعات شده باشد.

ب. ضمن مراعات نکات فوق، و مشروط به اینکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر نشده باشد، بانکها سند حمل را در موارد زیر رد نخواهند کرد:

1. عنوان سند عناوینی نظیر «بارنامه حمل مرکب»، «سند حمل مرکب»، یا «بارنامه حمل مرکب یا بارنامه بندر به بندر» یا عنوان و یا عناوین ترکیبی دیگری باشد که همگی دارای همین مفهوم و منظورند، و یا

2. بعضی یا کلیه شرایط حمل به مرجع یا سند دیگری به جز خود سند حمل (مثل حمل ملخص یا سند حمل پست سفید) رجوع داده شده باشد، و یا

3. محل تحویل کالا برای حمل با بندر بارگیری تفاوت داشته باشد و مقصد نهایی با بندر تخلیه متفاوت باشد، و یا

4. مربوط به محمولات، نظیر محمولاتی باشد که در کانتینر یا کفه بارگیری (pallet) و مانند آن گذاشته می‌شود؛ و یا

5. شامل عبارت «در نظر است»، یا عباراتی مشابه آن، در ارتباط با کشتی یا دیگر وسائل حمل و نقل یا در ارتباط

با بندر بارگیری و یا بندر تخلیه، باشد.

ج. بانکها در مواردی که کالا از طریق دریا حمل می‌شود یا با بیش از یک نوع وسیله و از جمله کشتی حمل می‌گردد، سند حمل را در شرایط زیر رد خواهند کرد، مگر اینکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد:

1. دال بر «حمل دربست» کالا باشد، و

یا

2. دال بر حمل با کشتی‌ای باشد که فقط به کمک محرك بادی حرکت می‌نماید.

د. به جز در مواردی که ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد، بانکها سند حمل صادر شده توسط عاملان حمل و نقل را نخواهد پذیرفت، مگر اینکه «بارنامه حمل مرکب» فیاتا (FIATA) (فدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های نمایندگان حمل و نقل) که به تأیید اتاق بازرگانی بین‌المللی رسیده باشد، یا اینکه سند حمل توسط عامل حمل و نقلی که خود به‌عنوان حمل‌کننده یا نماینده حمل‌کننده معین عمل می‌کند، صادر شده باشد.

ماده بیت و شش: هرگاه در اعتبار، سند حمل درخواستی بارنامه دریایی باشد: الف. بانکها سند را با شرایط زیر خواهند پذیرفت، مگر اینکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد:

1. صورت ظاهر آن نشان دهد که توسط حمل‌کننده مشخص یا نماینده او صادر شده است، و

2. دال بر آن باشد که کالا در کشتی (on board) معینی بارگیری یا حمل شده است، و

3. در صورتی‌که نسخ اصل در بیش از یک نسخه صادر شده است، شامل سری کامل نسخ اصل صادره به نام فرستنده باشد، و

4. سایر شرایط اعتبار کلاً مراعات شده باشد.

ب. ضمن مراعات نکات فوق، و چنانچه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر نشده باشد، بانکها اسناد حائز شرایط زیر را رد نخواهند کرد:

1. عنوان اسناد عناوینی نظیر «بارنامه حمل مرکب»، «سند حمل مرکب» یا «بارنامه حمل مرکب یا بارنامه بندر به بندر» و یا عنوان و عناوین ترکیبی

دیگری باشد که دارای همین مفهوم و
منظورند، و یا

2. بعضی یا کلیه شرایط حمل به مرجع
یا سند دیگری به جز اسناد حمل (مثل
بارنامه ملخص یا سند حمل پشت مفید)
رجوع داده شده باشد، و یا

3. محل تحویل کالا برای حمل با بندر
بارگیری تفاوت داشته باشد و یا مقصد
نهایی با بندر تخلیه متفاوت باشد، و یا
4. مربوط به محمولات، نظیر محمولاتی
که در کانتینر یا کفه بارگیری و مانند
آن گذاشته شده، باشد.

ج. به جز در مواردی که ترتیب دیگری
در اعتبار مقرر شده است، بانکها سند را
در شرایط زیر رد خواهند کرد:

1. دال بر «حمل دربست» کالا باشد، و
یا

2. دال بر حمل با کشتی‌ای باشد که
فقط به کمک محرک بادی حرکت می‌نماید، و
یا

3. شامل عبارت «در نظر است»، یا
عبارتی مشابه آن، در ارتباط با موارد
زیر باشد:

کشتی و یا بندر بارگیری (مگر اینکه، مطابق بند (ب) ماده بیست و هفت، سند حاوی قید در کشتی قرار گرفتن "On board" کالا بوده و همچنین بندری که عملاً بارگیری در آن صورت می‌گیرد مشخص شده باشد)، و یا

بندر تخلیه (مگر اینکه مقصد نهایی مشخص شده در اسناد، محلی به جز بندر تخلیه باشد) و یا

4. سند توسط عامل حمل و نقل صادر شده باشد، مگر اینکه مشخص باشد که عامل حمل و نقل مزبور خود به‌عنوان حمل‌کننده یا نماینده حمل‌کننده معینی عمل می‌کند.

ماده بیست و هفت: الف. بانکها سند حملی را که حاکی از تحویل یا دریافت کالا برای حمل باشد، خواهند پذیرفت، مگر اینکه در شرایط اعتبار، سند حمل بارگیری کالا در کشتی درخواست شده، یا سند با دیگر شرایط مندرج در اعتبار و یا با ماده بیست و شش تناقض داشته باشد.

ب. بارگیری در کشتی یا حمل کالا توسط کشتی ممکن است توسط سند حملی

مستند گردد که با قید جملاتی در آن، بارگیری یا حمل در کشتی مشخصی را نشان بدهد، یا در صورتی که سند حمل حاکی از «وصول کالا برای حمل» (received for shipment) است، توسط یادداشتی، مراتب بارگیری در کشتی روی سند حمل قید شده و با ذکر تاریخ به امضا یا پاراف حمل‌کننده یا نماینده او رسیده باشد. تاریخ این یادداشت به عنوان تاریخ بارگیری در کشتی معین یا حمل با کشتی معین تلقی خواهد شد.

ماده بیست و هشت: الف. در صورتی که کالا از طریق دریا حمل می‌شود و یا طرق مختلف حمل از جمله حمل دریایی مورد استفاده است، بانکها از قبول سند حملی که حاکی از بارگیری روی عرشه (on deck) است یا خواهد بود، خودداری خواهند کرد، مگر اینکه در اعتبار صراحتاً اجازه داده شده باشد.

ب. بانکها از قبول سند حملی که در آن امکان حمل کالا روی عرشه کشتی پیش‌بینی شده است، امتناع نخواهد کرد، مشروط بر اینکه صراحتاً قید نشده باشد

که کالا روی عرشه بارگیری می‌شود و یا خواهد شد.

ماده بیست و نه: الف. از نظر این ماده، انتقال کالا از یک وسیله نقلیه به وسیله نقلیه دیگر (transshipment)، به معنای انتقال و بارگیری مجدد در طول سفر از بند بارگیری یا محل ارسال و یا محل تحویل تا بندر تخلیه یا مقصد نهایی است، اعم از اینکه کالا از یک وسیله نقلیه یا کشتی به وسیله نقلیه یا کشتی دیگری، بدون تغییر نوع و وسیله نقلیه منتقل گردد یا از یک نوع وسیله نقلیه به نوع دیگر انتقال داده شود.

ب. چنانچه انتقال از یک وسیله نقلیه به وسیله نقلیه دیگر در شرایط اعتبار منع نشده باشد، بانکها اسناد حملی را که تصریح بر چنین انتقالی دارد خواهند پذیرفت، مشروط بر اینکه حمل کالا در تمام طول راه تحت همان سند واحد حمل صورت گیرد.

ج. حتی اگر انتقال کالا از یک وسیله نقلیه به وسیله نقلیه دیگر بنا به شرایط

اعتبار منع شده باشد، بانکها اسناد حمل را در شرایط زیر خواهند پذیرفت:

1. در متن چاپی اسناد به حمل‌کننده اجازه انتقال از وسیله نقلیه به وسیله نقلیه دیگر داده شده باشد، یا
2. اسناد، حاکی یا دال بر آن باشد که انتقال از وسیله نقلیه به وسیله نقلیه دیگر- چنانچه در شرایط اعتبار سند حمل مرکب درخواست شده باشد- صورت گرفته و یا خواهد گرفت، یا اعتبار حاکی از آن باشد که حمل کالا از محل تحویل برای حمل تا مقصد نهایی با استفاده از انواع وسائط نقلیه و از جمله از طریق دریا صورت خواهد گرفت، مشروط به اینکه حمل کالا در تمام طول راه تحت همان سند واحد حمل صورت گیرد، یا
3. اسناد حاکی یا دال بر آن باشد که کالا در کانتینر(ها)، تریلر(ها)، دوبه(هایی) که در کشتی قرار می‌گیرند، و نظایر آن قرار دارد و از محل تحویل کالا برای حمل تا مقصد نهایی در همین کانتینرها، تریلرها، دوبه‌ها و نظایر آن و تحت همان سند واحد، حمل خواهد شد، یا

4. اسناد حاکی یا دال بر آن باشد که محل دریافت و یا مقصد نهایی کالا در ایستگاه کانتینرها یا محوطه کانتینرها در بندر بارگیری و یا بندر مقصد، و یا محل مربوط به بندر بارگیری یا بندر مقصد می‌باشد.

ماده سی: اگر در شرایط اعتبار، ارسال کالا توسط پست مقرر شده و رسید پستی یا گواهی پست مورد درخواست باشد، بانکها اینگونه رسید پستی یا گواهی پست را خواهند پذیرفت، مشروط بر اینکه در صورت ظاهر، رسید یا گواهی مزبور در محل ارسال کالا طبق شرایط اعتبار، مهمور و یا به نحوی از انحا تأیید گردیده و تاریخ شده باشد.

ماده سی و یک: الف. بانکها اسناد حملی را که در آن قید گردیده کرایه یا هزینه حمل (که از این پس تحت عنوان «کرایه» مورد اشاره قرار می‌گیرد) هم باید پرداخت گردد، خواهند پذیرفت، مگر اینکه در اعتبار ترتیب دیگری مقرر شده، و یا این امر با یکی از اسناد ارائه شده تحت اعتبار مزبور تناقض داشته باشد.

ب. هرگاه برحسب شرایط اعتبار، میبایستی در سند حمل قید گردد که کرایه پرداخت یا پیشپرداخت شده است، بانکها اسناد حملی را که در آن عبارت پرداخت یا پیشپرداخت کرایه با مهر یا بهنحوی از انحاء بهوضوح مشخص شده باشد، یا در سند حمل پرداخت کرایه به طریق دیگری مشخص گردیده باشد، قبول خواهند کرد.

ج. قید عباراتی نظیر «کرایه قبلاً قابل پرداخت است»، یا «کرایه باید قبلاً پرداخت شود»، یا عبارت مشابه با همین مضمون در اسناد حمل بهعنوان ملاک پرداخت کرایه حمل مورد قبول قرار نخواهد گرفت. د. بانکها اسناد حملی را که در آن، بهوسیله مهر یا طرق دیگر، هزینه‌های اضافی بر کرایه حمل، مثل هزینه یا مخارج متعلقه در رابطه با بارگیری، تخلیه یا مشابه آن، مورد اشاره قرار گرفته، خواهند پذیرفت، مگر آنکه در شرایط اعتبار درج چنین اشاراتی صراحتاً منع شده باشد.

ماده سی و دو: بانکها اسناد حملی را که بر روی آن عباراتی مثل «وزن و شمارش توسط فرستنده کالا» یا «بنا به

اظهار فرستنده کالا محتوي ...» يا عبارات مشابهي درج شده، خواهند پذيرفت، مگر اينکه در اعتبار خلاف آن مقرر شده باشد.

ماده سي و سه: بانکها اسناد حمله را که به موجب آن فرستنده کالا شخصي ديگري به جز ذينفع اعتبار است، قبول خواهند کرد، مگر اينکه در اعتبار به صورت ديگري مقرر شده باشد.

ماده سي و چهار: الف. سند حمل بدون نقص (clean) سندي است که بر روي آن يادداشت يا عبارتي که دلالت صريح بر معيوب بودن کالا و يا بسته بندي نمايد، درج نشده باشد.

ب. بانکها اسناد حمله را که چنين يادداشتها يا عباراتي در آنها درج شده باشد نخواهند پذيرفت، مگر اينکه در اعتبار صراحتاً يادداشتها يا عبارات قابل قبول تعيين شده باشد.

ج. بانکها اسناد حمله را که، بنابه شرايط اعتبار، روي آن عبارت «بدون نقص بارگيري شده در کشتي» درجه شده به عنوان اسنادي که منطبق با شرايط اعتبار است تلقي خواهند کرد، مشروط به اينکه در

این اسناد، مفاد این ماده و بند (ب) ماده بیست و هفت مراعات شده باشد.

اسناد بیمه

ماده سی و پنج: الف. اسناد بیمه باید با آنچه در اعتبار تعیین گردیده مطابقت داشته و به وسیله شرکتهای بیمه و با بیمه‌گران دست دوم یا نمایندگان آنها صادر و یا امضا شده باشد.

ب. بیمه نامه‌های موقت (cover notes) که توسط دلالتان بیمه صادر شده، مورد قبول نخواهد بود، مگر اینکه اعتبار صراحتاً قبول آن را اجازه دهد.

ماده سی و شش: بانکها اسناد بیمه ارائه شده‌ای را که تاریخ آنها به شرح اسناد مربوطه مؤخر به تاریخ بارگیری، ارسال یا تحویل کالا برای حمل می‌باشد، قبول نخواهد کرد. مگر اینکه در اعتبار ترتیب دیگری مقرر شده باشد و یا اینکه اسناد بیمه حاکی از آن باشد که پوشش بیمه‌ای لا اقل از تاریخ بارگیری، ارسال یا تحول کالا برای حمل نافذ می‌باشد.

ماده سي و هفت: الف. اسناد بیمه باید به همان ارزی که اعتبار به آن افتتاح شده، صادر شود، مگر اینکه در اعتبار ترتیب دیگری مقرر شده باشد.

ب. حداقل مبلغی که برای پوشش بیمه‌ای باید در سند بیمه تعیین گردد، حسب مورد، بهای «سي. آی. اف.» (قیمت کالا، بیمه و کرایه حمل تا بندر معین)، یا بهای «سي. آی. پی.» (کرایه حمل و بیمه تا «مقصد معین» پرداخت شده) کالاهای است، که ده درصد به آن اضافه می‌گردد. در صورت، اگر بانکها نتوانند حسب مورد بهای «سي. آی. اف.» یا «سي. آی. پی.» کالاهای را از روی اسناد تعیین کنند، مبلغی را که براساس آن پرداخت، قبولی‌نویسی، یا معامله اسناد تحت اعتبار درخواست گردیده یا مبلغ سیاهه تجارتي، هر کدام که بیشتر باشد، به‌عنوان حداقل مبلغ خواهند پذیرفت، مگر آنکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد.

ماده سي و هشت: الف. در اعتبار باید نوع بیمه مورد نیاز و در صورت

لزوم، خطرات اضافي ديگري که مي‌بايستي پوشانده شود، صراحتاً تعيين گردد. اصطلاحات مبهمي مثل «خطرات معمولي» يا «خطرات عادي» نبايد به‌کار برده شود. چنانچه اين اصطلاحات به‌کار برده شوند، بانکها اسناد بيمه را به همان» نحو که ارائه شده، و بدون قبول مسئوليت در قبال خطراتي که پوشش بيمه‌اي ندارد، خواهند پذيرفت.

ب. در صورت فقدان دستورات صريح در اعتبار، بانکها اسناد بيمه را به همان‌نحو که ارائه شده‌اند و بدون قبول مسئوليت در قبال خطراتي که پوشش بيمه‌اي ندارد، خواهند پذيرفت.

ماده سي و نه: هرگاه در شرايط اعتبار «بیمه در مقابل تمام خطرات» مقرر شده باشد، بانکها بيمه‌نامه‌اي را که در آن قيد يا عبارت «تمام خطر» درج شده - اعم از اينکه عنوان بيمه‌نامه «تمام خطر» باشد يا خير و حتي اگر برخي از خطرات را مستثني کرده باشد - خواهند پذيرفت، بدون اينکه مسئوليتي براي خطرات پوشش نشده، به عهده بگيرند.

ماده چهل: بانکها سند بیمه‌ای را که در آن پوشش بیمه‌ای مشمول فرانشیز (عدم تأمین خسارت تا درصد معین) است خواهند پذیرفت، مگر اینکه در اعتبار صریحاً قید گردد که بیمه‌نامه باید بدون فرانشیز صادر گردد.

صورت‌حسابها (سیاه‌ها) ی تجارتي

ماده چهل و يك: الف. سیاه‌های تجارتي باید به نام متقاضي اعتبار صادر گردد، مگر اینکه در اعتبار ترتیب دیگری مقرر شده باشد.

ب. بانکها می‌توانند از قبـول سیاه‌هایی که مبلغ آن بیش از مبلغ مجاز در اعتبار است خودداری کنند، مگر اینکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد. با وجود این، اگر بانکی که به موجب شرایط اعتبار مجاز به پرداخت نقدی، تعهد پرداخت مدت‌دار، قبولی‌نویسی یا معامله اسناد شده چنین سیاه‌هایی را بپذیرد، این تصمیم همه طرفهای ذی‌ربط در اعتبار را متعهد می‌سازد، مشروط بر اینکه بانک

مزبور بیش از مبلغ مجاز در اعتبار، پرداختی انجام نداده، تعهد پرداخت مدت‌دار را نکرده، و یا اسناد را قبولی ننوشته یا معامله نکرده باشد.

ج. مشخصات کالا در سياهه‌هاي تجارتي بايد با مشخصات تعيين شده در اعتبار مطابقت داشته باشد. در ساير اسناد، ممكن است کالا بدون اينكه با مشخصات تعيين شده در اعتبار مغاير باشد، به‌طور كلي توصيف گردد.

ساير اسناد

ماده چهل و دو: هرگاه مطابق شرايط اعتبار، تأييد يا گواهي وزن كالايي كه از طريقي غير از دريا حمل مي‌شود، مورد درخواست باشد، بانكها مهر توزين يا تأييديه وزن کالا را كه ظاهراً توسط حمل‌كننده يا نماينده او روي سند حمل قيد شده، مورد قبول قرار خواهند داد، مگر اينكه در اعتبار صراحتاً ذكر شده باشد كه تأييد يا گواهي وزن بايد تحت سند جداگانه‌اي باشد.

مقررات مختلف

مقدار و مبلغ

ماده چهل و سه: الف. اصطلاحات «در حدود»، «تقریباً»، و مشابه آن که در مورد مبلغ اعتبار یا مقدار یا بهای واحد کالا در اعتبار به کار برده می‌شود، حداکثر ده درصد تفاوت، کمتر یا زیاده‌تر از مبلغ، مقدار یا بهای واحد کالای مورد نظر را مجاز می‌دارد.

ب. چنانچه در اعتبار تصریح نشده باشد که مقدار مشخص شده کالا نباید افزایش یا کاهش داشته باشد، مقدار کالا می‌تواند تا میزان 5 درصد بیشتر یا کمتر از مقدار تعیین شده در اعتبار باشد، مشروط بر اینکه هیچ‌گاه جمع مبالغ استفاده شده، حتی در موردی که حمل به‌دفعات اجازه داده نشده، بیش از مبلغ اعتبار نباشد. هرگاه در اعتبار، مقدار کالا براساس تعداد واحدهای بسته‌بندی یا قلم به قلم مشخص شده باشد، این حد مجاز قابل اعمال نخواهد بود.

حمل کالا به‌دفعات و یا برداشت وجه اعتبار به‌دفعات

ماده چهل و چهار: الف. برداشته از اعتبار به دفعات و یا حمل کالا به دفعات مجاز است، مگر اینکه در اعتبار ترتیب دیگری مقرر شده باشد.

ب. حمل قسمتهای مختلف یک محموله از طریق دریا، یا با استفاده از وسائل نقلیه مختلف منجمله کشتی، توسط یک کشتی و طی یک سفر، حمل به دفعات تلقی نمی‌گردد، حتی اگر اسناد حمل حاکی از بارگیری محمولات در کشتی در تاریخهای متفاوت و یا دال بر بارگیری در بنادر بارگیری مختلفی باشد.

ج. حمل قسمتهای مختلف یک محموله از طریق پست، حمل به دفعات تلقی نخواهد گردید، هرگاه رسیده‌ها یا گواهی‌های پستی مربوطه ظاهراً در یک تاریخ صادر شده و در محلی که شرایط اعتبار برای ارسال کالا مشخص کرده، مهور یا به طرق دیگر به تأیید رسیده باشند.

د. حمل قسمتهای مختلف یک محموله با انواع و سائط نقلیه‌ای غیر از آنچه در بند (ب) و (ج) فوق ذکر شد، حمل به دفعات تلقی نخواهد شد، مشروط بر اینکه اسناد حمل توسط یک حمل‌کننده یا نماینده او

صادر شده و تاریخ صدور، محل ارسال یا تحویل کالا برای حمل و مقصد در همه اسناد یکسان باشد.

برداشت اقساطی از اعتبار و یا حمل کالا در دوره‌های معین

ماده چهل و پنج: چنانچه در شرایط اعتبار، برداشت اقساطی از اعتبار یا حمل نوبتی کالا در دوره‌های معین مقرر شده باشد، ولی در طول یک دوره، برداشت قسط مجاز شده از اعتبار صورت نگیرد و یا کالای مربوط به آن دوره حمل نگردد، دیگر اعتبار برای آن قسط و اقساط بعد قابل استفاده نخواهد بود، مگر اینکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد.

سررسید و ارائه اسناد

ماده چهل و شش: الف. کلیه اعتبارات باید دارای تاریخ سررسید جهت ارائه اسناد به منظور پرداخت، قبولی‌نویسی یا معامله باشند.

ب. به جز موردی که در بند (الف) ماده
چهل و هشت ذکر شده، اسناد باید قبل یا
رأس سررسید اعتبار، ارائه شود.
ج. هرگاه بانك بازکننده اعتبار قید
نماید که اعتبار «برای یک ماه»، «برای
شش ماه» یا نظایر آن، قابل استفاده
است، ولی تاریخ شروعی برای محاسبه مدت
مذبور ذکر نکند، تاریخ افتتاح اعتبار
توسط بانك بازکننده، اولین روز دوره
مذبور به حساب خواهد آمد. بانکها باید
حتی المقدور دستوردهنده را از تعیین
تاریخ سررسید در اعتبار بدین نحو، منصرف
سازند.

ماده چهل و هفت: الف. علاوه بر
تعیین سررسید برای ارائه اسناد، هر
اعتباری که به موجب آن سند (اسناد) حمل
درخواست می شود باید مهلت مشخصی را پس
از تاریخ صدور سند (اسناد) حمل تعیین
کند که طی آن باید اسناد برای پرداخت،
قبولی نویسی یا معامله ارائه شود.
چنانچه مهلت مذبور در اعتبار قید
نگردد، بانکها از قبول اسنادی که بعد از
21 روز از تاریخ صدور سند (اسناد) حمل

ارائه شود، امتناع خواهند کرد. به هر حال، در هر مورد، اسناد بایستی قبل از تاریخ سررسید اعتبار ارائه گردد.

ب. از نظر این مقررات، تاریخ صدور سند (اسناد) حمل عبارت است از:

1. تاریخ صدور مطابق آنچه روی سند حمل درج گردیده یا تاریخ مهر وصول، هر کدام که مؤخر باشد، در موردی که سند حمل حاکی از ارسال یا تحویل یا دریافت کالا برای حمل به طریقی به جز حمل هوایی است.

2. تاریخ صدور مطابق آنچه روی سند حمل درج گردیده یا - اگر اعتبار درج تاریخ قطعی پرواز روی سند حمل را مقرر داشته است - تاریخی قطعی پرواز، در موردی که سند حمل حاکی از حمل هوایی است.

3. تاریخ صدور مطابق آنچه روی سند حمل درج گردیده یا در موردی که سند حمل حاکی از بارگیری کالا روی کشتی معین است، تاریخ یادداشتی که مطابق بند (ب) ماده بیست و هفت روی اسناد درج می‌گردد.

4. در مواردی که طبق بند (ب) ماده چهل و چهار عمل می‌شود، تاریخ صدور

آخرین سند حمل که به شرح فوق تعیین می‌گردد.

ماده چهل و هشت: الف. هرگاه سررسید اعتبار و یا آخرین روز مهلتی که پس از تاریخ صدور سند (اسناد) حمل برای ارائه اسناد، بنابه شرایط اعتبار یا به‌موجب مفاد ماده چهل و هفت، تعیین شده است مصادف گردد با روزی که بانک‌گیرنده اسناد، به‌دلایلی به‌جز آنچه در ماده نوزده آمده، تعطیل باشد، در این صورت تاریخ سررسید، و یا آخرین روز مهلتی که پس از تاریخ صدور سند (اسناد) حمل برای ارائه اسناد تعیین گردیده - بنابه مورد - تا اولین روز کاری که بانک‌مزبور باز می‌شود تمدید خواهد گردید.

ب. تمدید سررسید اعتبار یا تمدید مهلتی که از تاریخ صدور سند (اسناد) حمل برای ارائه اسناد مطابق این ماده تعیین شده، موجب آن نخواهد بود که آخرین مهلت بارگیری در کشتی، ارسال یا تحویل کالا برای حمل نیز تمدید گردد. چنانچه آخرین مهلت حمل در اعتبار مشخص نشده یا طی صلاحیه‌های اعتبار معین

نگردیده باشد، بانکها اسناد حملی را که تاریخ صدور آنها بعد از تاریخ سررسید تعیین شده در اعتبار یا در اصلاحیه‌های مربوطه باشد، نخواهند پذیرفت.

ج. بانکی که اسناد را در اولین روز کار پس از تعطیلی دریافت می‌کند، بایستی تأیید خود را مبنی بر اینکه اسناد در مهلت مقرر مطابق بند (الف) ماده چهل و هشت مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی، متن تجدیدنظر شده 1983، نشریه شماره 400 اتاق بازرگانی بین‌المللی، ارائه شده، اضافه کند.

ماده چهل و نه: بانکها به هیچ وجه موظف به قبول اسنادی که خارج از ساعات کار روزانه‌شان ارائه می‌شود، نیستند.

بارگیری در کشتی، ارسال و تحویل کالا برای حمل

ماده پنجاه: الف. قید کلمه «حمل» در شرایط اعتبار برای تعیین اولین و یا آخرین مهلت حمل به مفهومی شامل بارگیری در کشتی، ارسال و تحویل کالا برای حمل تلقی می‌گردد، مگر اینکه ترتیب دیگری در اعتبار مقرر شده باشد.

ب. تاریخ صدور سند حمل که مطابق بند (ب) ماده چهل و هفت تعیین شده، به‌عنوان تاریخ حمل تلقی خواهد گردید.

ج. اصطلاحاتی از قبیل «فوری»، «بلافاصله»، «هرچه زودتر» و نظایر آن نباید به‌کار رود. در صورتی‌که چنین اصطلاحاتی به‌کار رود بانکها آن را به‌عنوان تقاضای حمل ظرف سی روز از تاریخ افتتاح اعتبار توسط بازکننده اعتبار تلقی خواهند کرد.

د. چنانچه اصطلاح «در، یا حدود... (تاریخ)» و نظایر آن به‌کار برده شود، بانکها آن را به‌عنوان تقاضای حمل ظرف مدت 5 روز قبل تا 5 روز بعد (شامل روز پنجم از هر طرف) از تاریخ تعیین شده تلقی خواهند کرد.

اصطلاحات مربوط به مدت

ماده پنجاه و یک: کلمات «تا»، «حداکثر تا»، «الی»، «از»، و کلماتی نظیر آن که در مورد هر شرط مدت در اعتبار به‌کار رود، شامل تاریخ ذکر شده نیز خواهد بود. قید عبارت «بعد از» به

مفهوم شامل نبودن تاریخ ذکر شده تلقی می‌گردد.

ماده پنجاه و دو: اصطلاحات «نیمه اول ماه»، «نیمه دوم ماه» به ترتیب به‌عنوان از اول تا پایان روز پانزدهم و از شانزدهم تا پایان آخرین روز هر ماه تعبیر خواهد شد.

ماده پنجاه و سه: اصطلاحات «آغاز»، «نیمه» یا «آخر» ماه به ترتیب به‌عنوان اول تا پایان روز دهم، یازدهم تا پایان روز بیستم، و بیست و یکم تا پایان آخرین روز هر ماه تعبیر می‌گردد.

انتقال

ماده پنجاه و چهار: الف. اعتبار قابل انتقال به اعتباری اطلاق می‌شود که تحت آن ذی‌نفع اعتبار حق دارد از بانک پرداخت‌کننده یا قبول‌کننده یا هر بانک دیگری که مجاز به معامله اسناد شده است، در خواست نماید که اعتبار را کلاً یا جزئاً در اختیار شخص یا اشخاص ثالث (ذی‌نفع‌های ثانوی) قرار دهد.

ب. اعتبار فقط در صورتی می‌توانند انتقال یابد که بانک بازکننده اعتبار، «قابل انتقال» بودن آن را تصریح کرده باشد. اصطلاحاتی نظیر «قابل تقسیم»، «قابل تسهیم»، «قابل واگذاری» و «قابل احاله» چیزی به مفهوم اصطلاح «قابل انتقال» نمی‌افزاید و نباید به‌کار برده شود.

ج. بانکی که از وی درخواست شده که انتقال را انجام دهد (بانک انتقال‌دهنده) خواه اعتبار را تأیید کرده یا نکرده باشد، هیچ تعهدی برای انجام این انتقال نخواهد داشت، مگر در حدود و ترتیبی که بانک مزبور صریحاً با آن موافقت کرده است.

د. هزینه‌های بانکی در مورد انتقال اعتبار بایستی توسط ذی‌نفع اصلی پرداخت گردد، مگر اینکه ترتیب دیگری مقرر شده باشد. بانک انتقال‌دهنده به هیچ‌وجه موظف به انجام انتقال اعتبار قبل از دریافت هزینه‌های آن نیست.

ه. اعتبار قابل انتقال فقط یکبار می‌تواند منتقل شود. اجزایی از یک اعتبار قابل انتقال (که جمعاً از مبلغ

اعتبار تجاوز نکنند) می‌تواند جداگانه انتقال یابد، مشروط بر اینکه حمل به دفعات منع نشده باشد، و این انتقالات جمعاً به مفهوم یک بار انتقال اعتبار تلقی خواهد شد. انتقال اعتبار فقط با رعایت مقررات و شرایط مذکور در اعتبار اصلی قابل اعمال خواهد بود، به استثنای مبلغ اعتبار، بهای واحد کالا، مدت اعتبار، تاریخ آخرین مهلت ارائه اسناد مطابق ماده چهل و هفت، حمل که می‌تواند کلاً یا در هر مورد تقلیل داده شود یا محدود گردد، همچنین به استثنای درصدی که به موجب آن پوشش بیمه باید اعمال گردد و می‌تواند به ترتیبی افزایش یابد که پوشش بیمه‌ای تصریح شده در اعتبار اصلی و یا مصرح در این مقررات را تأمین نماید. علاوه بر این، نام ذینفع اصلی می‌تواند جایگزین متقاضی اعتبار گردد؛ اما چنانچه اعتبار اصلی تصریح دارد که نام متقاضی اعتبار باید روی هر سندی غیر از سیاهه، قید شود، این درخواست باید مراعات گردد.

و. ذینفع اصلی حق دارد سیاهه‌های خود (و نیز بروات خود را چنانچه مطابق

اعتبار، برات باید عهده متقاضی اعتبار کشیده شود) را جایگزین سیاهه‌های ذی‌نفع ثانویه کند، مشروط به آنکه مبلغ آن از مبلغ اصلی مندرج در اعتبار، و قیمت واحد کالا از قیمت واحد مندرج در اعتبار بیشتر نباشد. در این صورت، ذی‌نفع اصلی می‌تواند مابه‌التفاوت بین سیاهه‌های ذی‌نفع ثانوی و سیاهه‌های خود را (در صورت وجود) از محل اعتبار دریافت دارد. در صورتی‌که اعتباری انتقال یافته و طی آن ذی‌نفع اصلی که می‌بایستی سیاهه (و بروات) خود را جایگزین سیاهه‌ها (و بروات) ذی‌نفع ثانوی نماید از انجام این کار با اولین تذکر امتناع ورزد، بانک پرداخت‌کننده، قبول یا معامله‌کننده حق خواهد داشت اسناد دریافتی تحت اعتبار را که شامل سیاهه و بروات ذی‌نفع ثانوی است، بدون اینکه مسئولیت بیشتری در مقابل ذی‌نفع تقبل نماید، به بانک بازکننده اعتبار تسلیم کند.

ز. ذی‌نفع اصلی يك اعتبار قابل انتقال می‌تواند درخواست کند که اعتبار به ذی‌نفع ثانوی در همان کشور یا کشور دیگری منتقل شود، مگر آنکه در اعتبار

ترتیب دیگری مقرر شده باشد. به علاوه،
ذینفع اصلی این حق را دارد چنانچه
ترتیب دیگری در اعتبار مقرر نشده باشد،
درخواست کند که پرداخت به ذینفع ثانوی
یا معامله اسناد با او تا پایان سررسید
اعتبار اصلی در محلی که اعتبار منتقل
شده است، صورت پذیرد، بدون اینکه این
امر خللی در حق ذینفع اصلی نسبتبه
جایگزین کردن سیاهه‌ها و بروات خود با
سیاهه‌ها و بروات ذینفع ثانوی (در صورت
وجود) و مطالبه هر نوع تفاوتی که طلب
او باشد، وارد سازد.

واگذاری عواید

ماده پنجاه و پنج: صرف اینکه
اعتباری قابل انتقال عنوان نشده است
باعث نمی‌شود به حقوقی که ذینفع نسبتبه
واگذاری هرگونه عواید حاصله از محل
اعتبار طبق مقررات قانونی مربوطه دارد
یا خواهد داشت، خللی وارد آید.